

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Az SZKP XXVI. kongresszusának köszöntése

A munkaverseny folytatódik

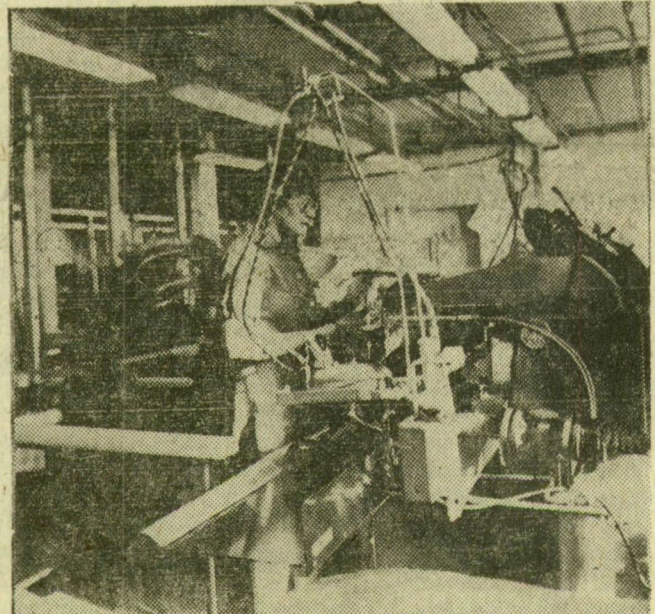
Verseny, versengés, vetelkedő; nevezünk barhogy, évtizedek tapasztalatai bizonyítják, hogy azok a szituációk, amelyekben egyének, vagy közösségek versenyeztek egymással, mindig pezsgést, fejlődést hoztak. A versenyszellem szocialista társadalmunk eddigi történelmét is végig kísérte. A munkaverseny-mozgalmak mindig is gyarapodásunkat jelentették. Az fejeződött ki ugyanis bennük, hogy a dolgozó emberek többlet-feladatokat is szívesen vállaltak, azért, hogy megvalósíthassuk társadalmi céljainkat. Legutóbb pártunk XII. kongresszusának és felszabadulásunk 35. évfordulójának tiszteletére indult országos méretű munkaverseny. Ehhez számos üzem és kollektíva csatlakozott a Szovjetunióban is.

A Szegedi Ruhagyár 1981-ben szocialista országokba irányuló exportját 60 százalékkal növeli. A legtöbb árut a Szovjetunióba szállítják. A legjelentősebb tétel 55 ezer műbőr alapanyagú lemebdzsek. Ez a termék keresett és népszerű a piacon. De új termék, ez jelentős feladatok elé állítja a gyár dolgozóit. Úgy tervezzük, hogy amennyiben az alapanyag-ellátás zavartalan lesz, az első félévben az összes mennyiségnek több mint a felét átadják a szovjet megrendelőknek. Gyártmányaikkal szemben eddig sem merült föl minőségi ki-

fogás. Az SZKP kongresszusának tiszteletére vállalták, hogy az eddiginél is jobb, pontosabban kidolgozott, azaz szebb lemebdzseket szállítanak. Fontosnak tartják azt is, hogy szállítási kötelezettségeiknek időben tegyenek eleget.

A népgazdaság több fontos területén szovjet közreműködéssel korszerűsítik termékeiket a magyar vállalatok. Magyar és szovjet konstruktőrök közösen fejlesztették ki az újfajta kábelér-szigetelő automata gépsort, amely nemcsak termelékeny, hanem a terméket értékesebbé is teszi, mert a rendkívül megbízható tel-lonbevonattal szigetel. Négy ilyen gépsort a híradástechnikai gépgyárból az idén a Szovjetunióba is szállítanak, mégpedig a rendelőkérésére, a szerződésben vállalt határidő előtt.

Somogyi Károlyné felvetele

Felvételünk a Szegedi Ruhagyár vasalótermében készült. Amj látható: az utolsó „simítások” a szovjet exportra készülő öltönyökön

Bővítik szolgáltatásaikat az építőipari szövetkezetek

A szolgáltatások bővítésével folytatják termelési szerkezetük átalakítását az építőipari szövetkezetek. A VI. ötéves tervidőszakban az építőipari szolgáltatások iránti igények további növekedésével számolnak, ezért tevékenységükben növelik a fenntartási munkák arányát, ezen belül is elsősorban a lakóházfenntartó és lakáskarbantartó szolgáltatásokat bővítik. Ezért azt tervezik, hogy a beruházási jellegű építések csökkenésével felszabaduló termelőerőiket is e területre koncentrálnak, így a korábbiaknál nagyobb részt vállalhatnak mind a lakossági, mind pedig a közösségi — művelődési, oktatási, szociális, jóléti és egészségügyi intézmények építőipari szolgáltatási igények kielégítéséből.

Az építőipari szövetkezetek a következő öt évtizedben fogyasztási szolgáltatásaik 45—50 százalékos bővítését ter-

vezik, melynek megvalósításához mindenekelőtt vállalkozási tevékenységük javítását határozták el. A szolgáltatások és az igények összhangjának megteremtéséért az eddiginél tudatosabb piacakatató munkát végeznek, és rugalmasabban alakítják ki az egyes szövetkezetek mozgáskörzeteit. Termelőerőik jobb kihasználásához mindenképpen szükségesnek tartják a szervezésben rejlő tartalékok kihasználását.

A Balaton védelme

A Balaton védelmét szolgáló tározó beruházási programját dolgozták ki a Dél-dunántúli Vízügyi Igazgatóság szakemberei. A 350 hektár kiterjedésű mesterséges tó marcali határában létesül. Normál üzemi szintnél kilencmillió, árvíz esetén 12,5

Jubileum Dorogon

A bányászemekben tartott megemlékezésekkel kezdődött ünnepségsorozat Dorogon abból az alkalomból, hogy 200 évvel ezelőtt kezdődött a kitermelés a szénmedencében.

Lázár György Bulgáriába utazik

Lázár György, a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának elnöke Sztanko Todorovnak, a Bolgár Népköztársaság Minisztertanácsa elnökének meghívására a kö-

zeli napokban hivatalos, baráti látogatásra a Bolgár Népköztársaságba utazik. (A magyar—bolgár kapcsolatokról írásunk a 2. oldalon.)

Babérok pedig nincsenek...

Konzervgondok és továbblépés

— *Hogyan állnak az idei szerződésekkéssel?* — kérdező telefonon a konzervgyár termelési osztályának vezetőjét, Varga Mihályt, még a korábbi évek tapasztalataiból kiindulva, amikor is sok hónapos munka után is akadt még kiegészítendő a szerződéseken.

— *Ó, jól állunk, már jó ideje megkötöttük a szerződéseket* — hangzik a válasz.

Dicséretes a gyorsaság, a rugalmasság, gondolhatná az ember, ha a válasz mögül nem sejlenének föl gondok is. Mert aki valamennyire is ismeri mindennapjainkat, termelői és eladói helyzetünket, itthon és a világban, az nagyjából azzal is tisztában van, hogy ha valami — legalábbis látszólag — könnyen megy, amögött mindig gondok is meghúzódhatnak. Aztán a beérkezésből ki is derül, hogy ez az érzés ezúttal sem volt csalóka.

A konzervipar Magyarországon aligha volt az utóbbi tíz-egynéhány évben rózsásnak mondható helyzetben. Számot tevő fejlesztésekre — egy-két gyár kivételével — nem volt mód, s sokáig jócskán meg kellett küzdeniük a kielégítő nyersanyagellátásért is. Aztán jött a zöldségprogram, a maga jelentős fejlesztésével, s a gyárakat lassanként kezdte elárasztani az immár géppel természetesszedett zöldség, zöldbab, borsó, paradicsom stb. Az ipar — mivel fejlesztésekre nem volt módja, sokszor szinte fulladozott a beáramló nyersanyagokban. Részint azért, mert korszerűtlen technológiával a mennyiséggel is csak nehezen birkózhatott meg, részint pedig azért, mert a gépi szedés jó néhány zöldségfélénel olyan feladatok elé állította a konzervipari technológiát, amivel az egyszerűen nem tudott megbirkózni. S mindehhez a dömpinghez társult egy időben az — a különben szükséges — alapelv, hogy minden felkínált, beérkező terméket föl kell dolgozni. Ezért aztán a gyárak szinte túlzótmun-

kát végeztek, jószerével csak a mennyiséggel törődhettek, a minőséggel alig.

Mára — úgy tűnik — alaposan megváltozott a helyzet, mégpedig két fronton is: a termelésben és az értékesítésben egyaránt. Kezdjük a termeléssel. Fokozatosan megszűnik például a zöldségtermesztés állami támogatása. Ez önmagában még nem lenne baj, de közben jelentősen emelkedtek a gépek, kemikáliák, üzemanyagok árai, s a támogatás fokozatos megszűnése a költségek jelentős növekedésével együtt nehéz helyzetbe hozta a mezőgazdaságot. A csökkenő gépkeslet pedig a mezőgazdasági gépek egyes gyártói is arra kényszerít, hogy ne foglalkozzanak tovább adott gépek tökéletesítésével, fejlesztésével.

Ebben a helyzetben — úgy vélné az ember — éppen, hogy nehezebben lehetne a szükséges mennyiségű nyersanyagra szert tennie a konzerviparnak. S mégsem így van. Elsősorban azért, mert a konzervipar is értékesítési, gazdaságossági gondokkal küszködik. Értékesítési gondokkal, mert a bizonytalanabb világgazdasági helyzetben piacok zárulnak be, mert a mindenki számára nehezedő világgazdasági helyzetben egyre több ország törekszik autarkiaira, vagyis, amiből csak lehet, önellátásra, hogy importjában az energiahordozók és nyersanyagok egyre nagyobb költségnyerőadát úgy-ahogy finanszírozni tudja. Ez a tendencia még a legzsdagabb tőkés országok esetében is megmutatkozik.

És a gazdaságossági gondok? A konzervipar is fokozatosan visszafeljeszti azoknak a termékeinek gyártását, amelyek nem gazdaságosak, ráfizetések. Mint például a halaszlé, amely azon kívül, hogy hal sincs elegendő, a halárak emelkedése után ráfizetéses termékké vált. Emiatt azután az ipar kereslete is csökkent sok nyersanyag iránt.

De lássuk az idei számokat. Csak példaként: uborka-

ból a tavalyi 2400 tonna helyett 2700 tonna feldolgozását tervezi az idén a Szegedi Konzervgyár, vagyis többet a tavalyinál, mert ez minden piacon jól eladható terméknek számít. Csakhogy termeszése sok kézi munkát igényel, s húzódoznak is tőle a gazdaságok. Így még miniegy ezer tonnára tudna szerződést kötni a gyár, ha volna kívül. Bár például a kisszombori Új Élet Tsz és a makói ÁFESZ jó példát nyújt arra, hogy szervezéssel, segítséssel a háztáji és kisegítő gazdaságok hogyan kapcsolhatók be eredményesen egy ilyen jól eladható, fontos exportcikktérszítésébe.

Más területeken azonban nemigen volt gond a szerződések megkötésével. Paradicsomból ugyanis a tavalyi 36,5 ezer helyett csak 26 ezer tonna feldolgozását tervezi a gyár, étkezési paprikából 3500 helyett 2000 tonnát, paradicsompaprikából pedig 4600 helyett 3500 tonna feldolgozását. A jelentős csökkenéseket a piaci kereslet visszaesése, az áruk elhelyezésének nehézségei indokolják.

A kép elgondolkodtató, mert úgy tűnik, a zöldségtermesztésben több oldalról is negatív ösztönzőket kap a mezőgazdaság, s az ipar helyzete is nehezebb lett a változóvilág világgazdasági helyzetben. De hát a hullámvölgy minden bizonytalansággal csak átmeneti lesz, s így nyilván komoly bajokat szülhetne, ha a pillanatnyi helyzetből kiindulva az érintett felek visszafognak technológiáik, eljárásaik fejlesztését. Mert itt van például a paradicsom. A termésméltóságok nálunk hektáronként 22—25 tonna közt, az USA-ban viszont 60—100 tonna között mozognak. Márpedig hektáronként 35 tonnás hozam alatt a gépesítés ráfizetéses. Igaz, nálunk egyelőre még gazdaságos a paradicsom esetében a kézi munka, de meddig lesz az, s meddig lesz hozzá elegendő kéz? Márpedig egyelőre a megyében 960 hektár paradicsomterületből csak mintegy száz van gépesítve.

A fentiekből nyilván az is kitűnik, hogy bizonyult helyzetben vagyunk, amiből kiutat elsősorban a folytonos készenlét és abszolút rugalmasság hozhat. Mert itt van példaként a rolád esete: úgy két évig nagy siker volt az NSZK-ban, aztán hirtelen megszűnt iránta a kereslet. Vagyis egy-egy termék egyre gyorsabban „fut ki” a piacon. Mindig valami mást és újat kell tehát produkálni, vásárlókban, minőségben, ízben, küllemben egyaránt a piacokon. Ha legalább helyünket tartani akarjuk. Nem pihenhetünk nem létező babérainkon. A megfelelő magatartás csak az állandó készenlét és a rugalmas alkalmazkodás lehet.

Ruházati vásár

A ruházati kereskedelem hagyományos engedményes vásárral búcsúzik az ősztéli szezonról. Az akció február 9-én, hétfőn kezdődik, és két hétig, február 21-ig tart.

Az engedményes vásár kínálata elsősorban olyan őszi-téli árukban áll, amelyek a februári, illetve a tavaszi hűvös időjárást figyelembe véve még szezonális cikknek számítanak; megvásárlásukkal a lakosság általában divatos, változatlan értékű cikkeket kap olcsóbb áron. A vállalatok, a szövetkezetek saját maguk jelölik ki a kedvezményes áruk körét, határozzák meg az engedmény mértékét, amely így nem mindenütt egységes.

Az engedményes vásár kínálata elsősorban olyan őszi-téli árukban áll, amelyek a februári, illetve a tavaszi hűvös időjárást figyelembe véve még szezonális cikknek számítanak; megvásárlásukkal a lakosság általában divatos, változatlan értékű cikkeket kap olcsóbb áron. A vállalatok, a szövetkezetek saját maguk jelölik ki a kedvezményes áruk körét, határozzák meg az engedmény mértékét, amely így nem mindenütt egységes.